

Nagyító alatt - Farkasember

2010 január 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Hiába tiszta a szíved, hiába mondasz imát minden éjjel, farkassá változol, ha nyílik a farkasöl? sisakvirág, és a tavaszi Hold fényes.”-cigány legenda –

A harmincas-negyvenes években a Paramount Studios több olyan horrorfilmet mutatott be, amelyek m?fajt

teremtettek: megszületett a szörnyozsi. A korszak legendás sztárjai, mint Lugosi Béla, Boris Karloff és Claude Rains életre keltették Drakulát, Frankenstein szörnyét, a Múmiát és Láthatatlan embert, így alakot öltöttek azok a legendás monstrok, amelyek addig csak az olvasók képzeletében léteztek. Az egyik legrémisztóbb szörnyeteg 1941-ben került mozivászra Lon Chaney, Jr. alakításában. A történet egy magányos fériról szólt, aki kénytelen feladni azt, ami számára a legdrágább: a lelkét. A nézők lélegzetvisszafojtva figyelték, amint a film hőse átalakult szörnyeteggé. Amikor a Hold a legkerekebb lett, a férfiből kitört az állati düh, amely addig lelkének legsötétebb bugyraiban fortogott. Félig ember, félig démon üvöltött fel, akin örök átok ül. A hasonló művek egész seregét elindító klasszikus Universal-film nyomán a **Farkasember** a mítosz eredetéhez nyúl vissza.

Lawrence Talbot (**Benicio Del Toro**) gyermekkorá véget ért azon az éjszakán, amikor édesanyja meghalt. Elhagyta Blackmoort, az álmos viktoriánus falucska, és évtizedeken át próbált felejteni. Ám amikor öccse menyasszonya, Gwen Conliffe (**Emily Blunt**) megkéri, kutassa fel eltűnt szerelmét, visszatér szülőfalujába. Megdöbbenve konstatálja, hogy a település lakóit kiirtotta egy vérszomjas teremtmény, és a Scotland Yardtól egy gyanúsán viselkedő felügyelő (**Hugo Weaving**) már nyomoz az ügyben.

Miközben Talbot megpróbálja kideríteni, mi az igazság, tudomást szerez egy ősi átokról, amely teliholdkor vérfarkassá változtatja azokat, akiket a szörnyeteg megharapott. Ha véget akar vetni a mészárlásnak, és meg akarja védeni a népet, akibe beleszeretett, Talbotnak el kell pusztítania a Blackmoor környéki erdőben ólálkodó teremtményt. A szörny azonban megharapja, és zaklatott múltú hősünk olyan pusztító ösztönöket fedez fel magában, amelyek addig legsötétebb rémálmaiban sem bukkantak el.

A Farkas újra üvölt, avagy egy klasszikus újrafelfedezése

Ezredévek alatt számtalan néven emlegették különféle kultúrákban. Az egész világon régóta rajonganak a mitikus farkasemberért, aki teliholdkor farkasszerű szörnyeteggé változik. Megjelent a görög mitológiában, 1212-ben írt róla Gervase of Tilbury a világ csodáit lajstromba vevő Otia imperaliában, és a vele kapcsolatos rémtörténetek minden nép kultúrájában megtalálhatók.

A film azonban csak hetven évvel ezelőtt fedezte fel a híres szörnyeteket. A Universal stúdió 1935-ben rukkolt el a londoni farkasemberrel (Werewolf of London), de csak az 1941-es klasszikus Farkasember (The Wolf Man) alapozta meg a lény modern mozimítoszá. A film megteremtette a tragikus sorsú nemes úr, Lawrence Talbot ikonikus figuráját, amelyet Lon Chaney, Jr. formált meg.

A George Waggner által rendezett Farkasember tette teljessé a Universal szörnyfilmjeinek galériáját. Talbot karaktere a stúdió több későbbi filmjében is felbukkant, például: Frankenstein Meets the Wolf Man, House of Frankenstein, House of Dracula and Abbott & Costello Meet Frankenstein.

A „Szörny? üvöltése a halál gyászdala” szlogennel forgalmazott Farkasember azonnal klasszikus lett, bár a maga 70 percével meglehetősen rövid szörnyfilm volt. Tovább növelte Lon Chaney, Jr. nimbuszát, és a Universal más „szörnye” is felbukkantak benne, így Claude Rains A láthatatlan emberben mint Sir John Talbot, illetve Lugosi Béla a Drakulából: ? játszotta a cigányt, aki felfedezi az átkot, amely Lawrence-t sújtja.

Benicio Del Toro, aki a filmnek főszereplője és egyik producere, már régóta érdeklődött a műfaj iránt. Megbeszélte menedzserével, Rick Yornnal, hogy elkészítik a maguk **Farkasember**-változatát. „Ezek a szörnyfilmek komoly hatással voltak rám és testvéreimre gyerekkorunkban – mondja Yorn. – Már akkor szerettem volna valami hasonlót készíteni, amikor Hollywoodba jöttem. Pár éve megláttam Benicio előszobájában a Farkasember poszterét, amely Lon Chaney, Jr-t ábrázolta teljes farkasember-maszkban. Benicio éppen nyakig szakállas volt. Ránéztem a plakátra, aztán rá, és azt kérdeztem: Mit szólnál, ha megcsinálnánk a **Farkasembert**?”

Del Toro tisztában volt vele, hogy sok időt kell majd a maszkmester székében töltenie a megfelelő hatás érdekében, de azonnal benne volt a dologban. „A legelsz színészi produkció, amire vissza tudok emlékezni gyerekkoromból, az Lon Chaney, Jr. alakítása a Farkasemberben. Úgy gondoltuk, ideje tisztelni e klasszikus meg A londoni farkasember el?tt. Izgalmas volt belegondolni, hogy a régi jó kézm?ves módszerrel fogunk dolgozni.”

Del Toro nem akarta kockáról kockára újratorlasztani a régi filmet, inkább az volt célja, hogy aktualizálja a mai közönség számára. Úgy érezte, az Andrew Kevin Walker and David Self által megírt sztori új fordulatokat visz a történetbe, modern látásmóddal ábrázolja a jól ismert karaktereket, miközben tiszteletben tartja az eredeti film értékeit.

Del Toro és Yorn egy kedélyes vacsora alatt meggy?zték Scott Stuber producert, itt az ideje ismét vászonra vinni a klasszikus történetet. „A farkasember azért halhatatlan, mert bizonyos szinten mindannyian hasonlítunk rá –

magyarázza Stuber. – Mindenki szokott dühöngeni. Mindannyiunkkal elfordul, hogy ha nagyon mérgesek vagyunk, olyasmit teszünk, amit nem kellene. Minden egyes emberben munkál valamiféle „si er”, amit ha nem tartunk kordában, végünk van.”

Ahhoz kétség sem fér, hogy Del Toróé lesz a főszerep. „Beniciónak elképesztően átható a tekintete – folytatja a producer. – Az általa kifejezett érzelmek nélkülözhetetlenek a film számára, különösen, amikor átalakul fenevaddá. Nem akartuk különválasztani a színészt a farkasembertől, hogy a végén az egyik sarokban legyen Benicio, a másikban meg a szörnyeteg. Hiába a rengeteg trükk, az érzelmeket a színész fejezi ki, az effektek ezt csak hangsúlyozni képesek.”

A kis csapathoz Sean Daniel producer is csatlakozott, aki hallott már harangozni a szörnyfilmek feltámasztásáról: a Universal Picturesnél részt vett A múmia-sorozat beindításában. A négy producer ezután együtt kezdett olyan rendezőt keresni, aki nemcsak a történet drámaiságát tudja megragadni, de ahhoz is ért, hogyan kell észrevétlenül vegyíteni a vizuális effektusokat, a szörnytrükköket és a számítógépes animációt.

Eredetileg Mark Romanek rendezte volna a filmet, de még az elkészítési munkálatok alatt kiszállt a produkcióból. Helyét Joe Johnston foglalta el, aki annak idején még látványtervezőként kapott Oscar-díjat az elveszett frigyáda fosztogatói (The Raiders of the Lost Ark) pazar világáért. Azóta rendező lett, aki a karaktervezérelt filmeknek (Októberi égbolt – Oktober Sky) ugyanúgy mestere, mint azoknak, amelyekben a trükköknek és a látványnak nagyon fontos szerepe van (Jurassic Park III, A tiszta óceánja – Hidalgo).

Mint minden filmjénél, a **Farkasember** esetében is a történet sokkal jobban érdekelte a rendezőt, mint a látványosság. „A rengeteg akció, vér és borzalom mélyén Lawrence Talbot és halott öccse menyasszonyának szerelme rejtezik – magyarázza Johnston. – Azt akartam, hogy ez a kapcsolat legyen a film legfontosabb összetartó eleme. A közönség ezáltal élheti át, milyen szörnyeséggel kell megküzdenie Talbotnak.”

Az egykori látványtervező olyan akcióhorrorrt akart készíteni, amellyel meglepi a közönséget. „Amikor filmünkben az ember vérfarkassá alakul, olyan élményben lesz része a közönségnek, amelyet még nem tapasztalt – mondja a rendező. – Korábban minden farkasember ugyanúgy változott át: megnyúltak a csontok, szűrt az arcon, és kész. A **Farkasemberben** viszont olyan látványt nyújtunk, amelyet csak számítógéppel lehet létrehozni. Nagyszerű a kiindulópont, ez Benicio Del Toro, és a végcél is pompás, ami a Rick Baker által megálmodott maszk. Amíg pedig eljutunk egyiktől a másikig, az maga a csoda, aminek megalkotásához többféle módszert alkalmaztunk egyszerre.”

Nemesek, detektívek és Viktória-kori ifjak: a Farkasember szereplőgárdája

A **Farkasember** alkotói számára fontos volt, hogy ne csak magát a szörnyet, hanem a többi eredeti szereplőt is megidézzék az 1941-es filmből. Lawrence apja – akinek szerepét Claude Rains játszotta a régi produkcióban – annak idején nem volt központi karakter, a mostani alkotógárda azonban úgy érezte, az idősebb és a fiatalabb Talbot kapcsolatának kibontása kulcsfontosságú az új változatban. A fiatalabb Talbot nemcsak azért tér vissza Blackmoorba, hogy kiderítse, mi történt szeretett öccsével, hanem apjával is rendezni akarja kapcsolatát, akivel évtizedekkel korábban elváltak útjaik. Lawrence excentrikus apjának szerepére a legendás **Sir Anthony Hopkins** kérték fel. Mivel a két Talbot régóta nem beszélt egymással, viszonyuk érthetően igen feszült attól a pillanattól, hogy találkoznak. Del Torónak nem is kellett megjátszania, hogy nagyon ideges, hiszen borzasztóan izgult, hogy ekkora színészóriással játszhat együtt. „Kezdetben inkább nyög volt a közös munka, mint öröm – nevet Del Toro. – De aztán elég volt figyelni a gesztusait, és tudtam, milyen irányban kell elindulnom. Nagyon jólesett, hogy apró jelekkel irányít.”

„Apa és fiú kapcsolata rendkívül hideg, mert nagyon eltávolodtak egymástól, miközben viszonyuk soha nem is volt olyan szeretetteli, ahogyan azt egy normális családban elvárhatnánk – magyarázza Hopkins. – Lawrence-nek nem állt módjában megismerni az apját. Már gyerekként elküldték otthonról, mivel elmondhatatlan szörnyeségnek volt szemtanúja: édesanyja halálának. Sir John eltaszította magától a fiát, és Amerikába küldte, ahonnan történetünk kezdetén Lawrence világhírű színészként tér vissza. A két férfi kapcsolata tehát lélektanilag hideg és sötét, amit szeret a közönség. Átalakulás, feltámadás, megváltás – a film olyan témákat boncolgat, amelyek rendkívül izgalmasak.”

Hopkins érdekesnek találta, hogyan alakul apa és fia kapcsolata, miután újra találkoznak. „Sir John jéghideg, semmilyen érzelmet nem áru el, a tragédia sem érinti meg. Manipulálja Lawrence-t, odavetett megjegyzésekkel piszkálja, amelyek sosem túlzottan rosszul hatnak, csupán arról van szó, hogy az öregúr számára ez a kommunikáció bevett formája.”

A mocskos körmű, szutykos ruhájú, csimbókos hajú Sir John céltalanul bolyong düledező udvarházában. Állandó kétségek között tartja Lawrence-t a felől, pontosan hányadán állnak ezek egymással. Johnston számára nagy élvezetet jelentett Sir John szerepének kibontása, akárcsak a két karakter közötti feszültség ében tartása. „Sir John komplett őrült, de ezt a világ legnormálisabb dolgának tartja. Anthony játszott már hasonló szerepeket, de a **Farkasember** filmidejének feléig nem tudjuk, hogy Sir John mennyire bolond. Addig Anthony csak apró jeleket ad,

sugallva, hogy valami nem stimmel, és a néző várja, mikor derül végre ki, pontosan mi a helyzet vele.”

A tragikus szerelemmel megvert Gwen Conliffe szerepére – amelyet hajdan Evelyn Ankers játszott – **Emily Blunt**ot kérték fel. A fiatal színésznő nagy áttörése Az ördög Pradát visel (Devil Wears Prada) volt, ahol Meryl Streep éles nyelvű első asszisztensét alakította.

Gwen Lawrence öccsének, Bennek a menyasszonya, és azért megy Londonba, hogy megkérje leendő sógorát, keresse meg a férfit. Miután kiderül, hogy Ben halott, a lány lassan beleszeret Lawrence-be. „Nagyon meghatónak találtam a forgatókönyvet – mondja a színésznő. – Hiába szörnyfilm, nemcsak az erőszakról szól, hanem a szerelemről és az ember küzdeni tudásáról is. Joe klasszikus, mindent elsöprő, széles érzelmekkel operáló szörnyfilmet akart készíteni, és mindvégig tartotta magát ehhez az elhatározásához.”

Bár a többi színésznőtől eltérően Emilynek nem kellett órákig szenvednie a maszkmester székében, a fiatal színésznő mélyen át tudta érezni a vérfarkas tragédiáját, és azt is, Gwen min megy keresztül miatta. „Titkon mindannyian arra vágyunk, hogy átváltozzunk azzá, amik valójában vagyunk, és megismerhessük önünk sötét oldalát. Az is megfogott ebben a történetben, hogy átérezhetjük: a vadállatok mindig elemi ösztöneik által vezérelve támadnak, de amikor az emberek bántják egymást, azt merő rosszindulatból teszik, és ez az igazán ijesztő dolog a fajtánkkal kapcsolatban.”

Gwen hamar észreveszi, hogy Lawrence-ben sötét erők munkálnak, és hogy azelőtt soha nem volt ilyen vad. A férfi veszélyes lett, és lány a rájön, hogy ugyanez a veszély az ő lelke mélyén is ott szunnyad. Blunt szerint Gwen a reménység ebben a történetben, mert mindenkinél erősebb. „Tetszik, hogy annyi tragédia és zűrzavar közepette Gwen képes meglátni a kiutat.”

Lawrence öccsének meggyilkolása felkelti a Scotland Yard felügyelője, Aberline érdeklődését is, akit **Hugo Weaving** alakít. A karaktert valós személyről, Frederick George Aberline felügyelőről mintázták, aki annak idején átvette a Hasfelmetsző Jack utáni nyomozás vezetését, mert a kerületi rendőrség nem tudott megbirkózni a feladattal.

„Hugóban rengeteg energia feszül, ettől hiteles mindig az alakítása – magyarázza Stuber, miért az ausztrál színészre esett a választása. – Éppen ezekre az energiákra van szükség egy szörnyfilmben, mert a mítosz ettől lesz valósággá. Minél jobban lejön a feszültség a vásznonról, annál hátborzongatóbb lesz az élmény.”

„Aberline valós személy, de némi változáson esett át a forgatókönyvírók jóvoltából – veszi át a szót Weaving. – Intelligens ember, akit azonban erősen megviselt a Hasfelmetsző Jack utáni hajsza. Okos, ravasz, sőt, ha muszáj, még kedves is tud lenni, de elképesztően szkeptikus: szerinte szóba sem jöhet, hogy a blackmoori gyilkosságokat nem ember követte el.”

Aberline Lawrence-t gyanúsítja, ezért a faluba érkezik, hogy a helyszínen szerezzen bizonyítékokat. A helybeliekkel természetesen képtelen szót érteni. „Itt van ez a szerencsétlen londoni felügyelő a kis faluban, ahol mindenki vérfarkasokról meg démonokról beszél, és teliholdkor bezárkózik a házába – folytatja Weaving. – Aberline viszont nem szereti, ha hülyének nézik, és egy mukkot sem hisz el a sok badarságból, amivel traktálják.” A felügyelő természetesen revideálni kénytelen álláspontját, amikor szemtanúja lesz Lawrence átváltozásának...

A film további fontos szereplői: **Geraldine Chaplin** Malevát, a cigányasszonyt játssza, aki megjósolja, hogy Lawrence-t átok sújtja; **Art Malik** Sir John derék komornyikját alakítja; **Anthony Sher** látható az árulók háza gonosz Dr. Hoennegerének szerepében; **David Schofield** pedig Blackmoor rettegő csendbiztosát játssza.

Elszabadul a pokol: a szörnytrükkök

Mivel a film készítői a legjobb szakemberrel akartak dolgozni, a hatszoros Oscar®-díjas szörnytrükk-tervezőt, **Rick Bakert** (Egy amerikai farkasember Londonban – An American Werewolf in London) kérték fel a vérfarkas életre keltésére. Baker h? akart maradni az eredeti farkasember-figurához, amelyet Jack Pierce tervezett a negyvenes években. „Jack Pierce volt a példaképem – mondja Baker. – A munka során az árulók farkasembere lebegett a szemem előtt, ugyanakkor modernizálni is akartam a karaktert. Az én kreatúram vadabb, olyan ádázul néz ki, hogy a néző azt gondolhatja, bármire képes.”

A producerek és a rendező tudták, a nézők számára azok a jelenetek a legizgalmasabbak, amelyekben az emberből farkas lesz. A **Farkasember** nagyot lép előre a korábbi hasonló filmekhez képest, ami a vizuális effektusoknak köszönhető – Johnston hazai pályán játszott.

„A farkas feje különböző darabokból áll, amelyeket külön-külön illesztettek Benicio fejére – magyarázza a rendező. – Tehát nem egybefüggő maszkról van szó, így Benicio mimikáival is kifejezhette a lény érzelmeit. Nem akartunk csak számítógépes animációra támaszkodni, mert azzal bármit meg lehet csinálni, s emiatt könnyű átadni a ló túlsó oldalára, és hiteltelen lesz az egész. Azt akartuk, hogy az átalakulások teljesen valóságosak legyenek, és csak akkor toltuk meg egy kis animációval, amikor a maszk használata már kevésnek bizonyult.”

Baker először saját magán próbálta ki a farkasfejet, mielőtt Beniciót beültette volna székébe, hogy három órán keresztül föl se tudjon állni onnan. Mivel a trükkmester pontosan tudni akarta, hogyan fog kinézni a farkas, és mit érez majd a színész, Baker szépen magára ragasztgatta a fej darbjait, megfésülte a szőrt, „vért” öntött a fenevad szájára, majd fényképeket készített magáról. Elégedett volt az eredménnyel.

„Az a vicc, hogy sokkal többet látom a színészeket a maszkjaimban, mint anélkül – árul el egy m?helytitkot. – Reggel beülnek a székembe, azonnal elkezdem rájuk ragasztgatni a cuccot, és ezután már csak a szörny van előttem. Amikor Benicióra gondolok, mindig vérfarkasként jelenik meg előttem, ha véletlenül szembejönne az utcán, talán meg sem ismerném.”

A film szereplői

BENICIO DEL TORO (a Farkasember és Lawrence Talbot/producer) a kritikusok és a közönség kedvence egyaránt. Legjobb mellékszereplőként Oscar®-t kapott a Traffic című filmben nyújtott alakításáért, és Oscar®-ra jelölték a **21 gramm**ért is (21 Grams). A 2008-as cannes-i fesztiválon elnyerte a legjobb színésznek járó díjat a **Che** című filmért, ugyanezért egy évvel később Goya-díjat kapott Spanyolországban.

Válogatott filmográfiája: Sin City, Félelem nélkül (Fearless), Filmcápák hálójában (Swimming with Sharks), A temetés (The Funeral), Blöff (The Snatch), Indián vér (The Indian Runner), Az ígéret megszállottja (The Pledge), Hullagyerek, fenegyerek (The Way of the Gun), Veszett vad (The Hunted), Közönséges bűnözők (The Usual Suspects), Félelem és reszketés Las Vegasban (Fear and Loathing in Las Vegas).

SIR ANTHONY HOPKINS (Sir John Talbot) elnyerte a legjobb színésznek járó Oscar®-t A bátrányok hallgatnak (The Silence of the Lambs) dr. Lecterének megformálásáért, s még háromszor jelölték ugyanerre a díjra: Amistad, Napok romjai (Remains of the Day), Nixon.

1993-ban II. Erzsébet királynő lovaggá ütötte. A walesi születésű Hopkins a Királyi Színiakadémián végzett ezüst fokozattal. Filmes pályáját Az oroszán télen (The Lion in Winter) Oroszlánszívű Richárdjaként kezdte, amiért a Brit Filmakadémia díjára jelölték. Ezután olyan filmekkel folytatta, mint a Pénzt vagy életet! (Juggernaut), A híd túl messze van (A Bridge Too Far), A mágus – Rémisztő love story (Magic), Az elefántember (The Elephant Man), Bounty, Egy ház Londonban (84 Charing Cross Road).

Az utóbbi években Hopkins olyan filmekben nyújtott remek alakításokat, mint a Túlélni Picassót (Surviving Picasso), a Szenvedélyek viharában (Legends of the Fall), az Árnyékország (Shadowlands), a Szellem a házban (Howard's End), A vadon foglyai (The Edge), a Zorro álarca (The Mask of Zorro) és a Ha eljön Joe Black (Meet Joe Black). 1995-ben rendezőként is debütált az August című filmmel, melyben szerepelt is.

További filmjei: Ösztön (Instinct), Mission Impossible II., Törés (Fracture), Bizonyítás (Proof), Szégyenfolt (The Human Stain), A király összes embere (All the King's Men).

Ami tévés munkáit illeti, Hopkins kétszer kapott Emmy-díjat: egyszer a The Lindbergh Kidnapping Case-ért, és egyszer Adolf Hitler megformálásáért A bunkerben. Számos színházi produkciója közt van például az Equus, a Lear király és az Antonius és Kleopátra.

EMILY BLUNT (Gwen) először a Szerelmem nyara (My Summer of Love) című angol filmmel keltett feltűnést, amelyben olyan lányt alakít, akibe túlszenvedésbe eszeret egy másik kamaszlány. A film számos díjat kapott, és Blunt alakítását Kate Winslet debütálásához hasonlították a hasonló témájú Mennyei teremtményekben (Heavenly Creatures).

Első színpadi szerepe Júlia volt, Londonban Judi Dench oldalán lépett a világot jelentő deszkákra a The Royal Family című darabban.

A színésznő karrierjének következő csúcspontja egy Arany Glóbusz-jelölés, amelyet a 2004-es Gideon lánya (Gideon's Daughter) című filmben nyújtott alakításáért kapott. Hollywoodba Az ördög Pradát visel (Devil Wears Prada) hatalmas sikere jelentette a belépést, azóta az álomgyár keresett színésznői tartozik.

További fontosabb filmjei: Charlie Wilson háborúja (Charlie Wilson's War), Az ifjú Viktória királynő (Young Victoria).

A film alkotói

JOE JOHNSTON (rendező) három bombasikerrel írta be magát a filmtörténetbe: Jurassic Park III, Jumanji, Drágám, a kölykök összemertek (Honey, I Shrank the Kids). További rendezői munkái A tűz óceánja (Hidalgo), Októberi égbolt (October Sky), Rocketeer.

Johnston korábban a speciális effektusok felelőse volt, ilyen minőségében jegyzi az első Star Wars-trilógiát és Az elveszett frigyláda fosztogatóit (The Raiders of the Lost Ark), utóbbiért Oscar®-díjat kapott.

SCOTT STUBER (producer) legutóbbi sikerei a Páros mellékhatás (Couples Retreat) és a Derült égből szerelem (Love Happens) voltak.

Stuber nyolc éven át felügyelte a Universal stúdió produkcióinak gyártását, tucatnyi sikerfilm elkészítése felelős a nevéhez: King Kong (King Kong), Bőrnagyók (Jarhead), Egy csodálatos elme (A Beautiful Mind), Vágta (Seabiscuit), A remény bajnoka (Cinderella Man), München (Munich), Apádra ütök (Meet the Parents), Vejedre ütök (Meet the Fockers), A Bourne-rejtély (The Bourne Identity), A Bourne-csapda (The Bourne Supremacy), Egy fiúról (About a Boy), 40 éves szűz (The 40-Year-Old Virgin), 8 mérföld (8 Mile), A múmia (The Mummy) filmek,

Amerikai pite (American Pie) filmek, Péntek esti fények (Friday Night Lights), Segítség, apa letterem! (The Family Man), Hajrá csajok (Bring It On).

További fontosabb filmjei immár saját cégének égisze alatt: Én, a n? és plusz egy f? (You, Me and Dupree), Szakíts, ha bírsz (The Break-Up), Királyság (The Kingdom).

A háttéranyagokat a

biztosította.

Ajánló